

realvækst i den offentlige sektor på 0,5 pct., men også med en meget klar tilkendegivelse af, at sundhedsområdet fortsat vil være et fokusområde. Det er jo ikke sådan, at alle dele af den offentlige sektor skal vokse med 0,5 pct.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Jeg skal takke for ministerens tilsagn om at være positivt indstillet på at prøve at finde nogle løsninger på specielt de områder, hvor Socialdemokratiet har store tvivl om konsekvenserne. Men jeg må da også sige, at det ikke kun er enkeltområder, men rent faktisk fundamentet, der er noget af det, der skiller vandene lidt. Men lad os nu se, hvor langt vi kan komme.

Ministeren tog tavsheden som udtryk for enighed hos de partier, der ikke havde nævnt noget om styrkelsen af Sundhedsstyrelsen. Det skal man nu ikke i sådan en situation her. Der er en tidsbegrænsning på, hvor meget der må siges oppe på den talerstol, og med sådan et digert værk her kan det hele jo ikke nås.

Jeg er lidt i tvivl om den generelle centralisering, om snittet er lagt helt rigtigt, og det mener jeg vi kan kigge på. Men der er ingen tvivl om, at vi gerne ser en stærkere specialestyring, og vi vil gerne give Sundhedsstyrelsen de muligheder. Vi er åbne for at kigge på det.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg er så meget glad for, at jeg forsøgte at tolke på tavsheden, for det gjorde jeg da sådan set også, fordi jeg så håbede, at den ville blive erstattet af det talte ord.

Det er centralt for regeringen, at vi ikke gambler med patienternes sikkerhed, og at vi har kvalitet i fokus. Det er hele rationalet bag at gå fra 15 til 5 regionale sundhedsvæsen kombineret med at rykke kommunerne ind der, hvor nærhed for alvor betyder noget i forhold til den ældre medicinske patient, kronikerne m.v., og kombineret med, at de centrale sundhedsmyndigheder får lidt flere muskler at spille med der, hvor nærhed i virkeligheden kun betyder noget negativt, for hvis alle bor i nærheden af et højt specialiseret tilbud, er det slet ikke tilstrækkeligt højt specialiseret.

Der er jeg meget glad for, at fru Lone Møller nu tilkendegiver, at man sådan set er enig i den tænkning, der ligger bag. Det er klart, at man så selvfølgelig må sætte sig ned og se på, hvordan

den mere præcise rollefordeling skal være, og hvor snittene skal være.

Men det glæder mig meget, at der er markant socialdemokratisk opbakning til det her grundsynspunkt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så går vi videre til hr. Frank Aaen.

Frank Aaen (EL):

Jeg har bedt om ordet i en anden ordførerrunde.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så skal vi have fru Line Barfod.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Ministeren taler om, at vi fremmaner skræmmebilleder, men jeg vil sige, at meget af det, der er blevet gennemført under den her regering med opbakning fra Dansk Folkeparti, er værre, end hvad jeg nogen sinde havde kunnet fantasere mig til i mine værste skræmmebilleder. Det har selvfølgelig gjort mig noget mistænksom over for, hvad der ligger i det, når man f.eks. ikke vil skrive i en formålsparagraf, at der skal være fri og lige adgang. Jeg kan simpelt ikke forstå og har endnu ikke hørt noget argument for, at det ikke kan stå i en formålsparagraf.

Så bliver jeg selvfølgelig lidt nervøs over, hvad det så betyder, for når jeg læser paragraferne, kan jeg f.eks. i et kapitel under m.v. se, at man har ret til jordemoderhjælp ved fødsel i hjemmet. Og jeg kan forstå af alle de her paragrafhenvisninger, at det så er omfattet af det, der skal være gratis.

Så spørger jeg: Hvad med jordemoderhjælp ved fødsler, som ikke er i hjemmet? Kan vi så forestille os, at der kan komme brugerbetaling dér? Vi har jo tidligere set, at nogle amter forsøgte at indføre brugerbetaling på fødselsforberedelse; det kunne man så sige, at det måtte de ikke, for det var der klare regler for.

Hvis vi havde en formålsbestemmelse, hvor det er gjort meget tydeligt, at der skal være fri, altså gratis adgang til de ydelser, der er på sygehuse, ville der ikke være nogen tvivl om, at der ikke kunne indføres brugerbetaling. Derfor forstår jeg simpelt hen ikke, hvad argumentet fra ministerens side er for, at vi ikke kan få det ind i en særskilt formålsbestemmelse. Der er nogle dygtige jurister, der godt kan finde ud af at adskille, hvad der er gratis, og hvad man synes der skal være brugerbetaling på.